

LETT MIKLÓS

Herminamező Polgári Köre

Egyesületünket 1990-ben alapítottuk, azzal a céllal, hogy a Herminamezőn lakók saját sorsuk kialakításában, formálásában – hagyományainkra és a polgárok aktivitására alapozva – közös akarattal az itt élő lokálpatrióták maguk is szerepet vállalhassanak, lakóhelyük kulturális értékeinek megismertetése és megvédése érdekében.

Ennek a „polgári körnek” nincs pártkötődése. Kezdetnél fogva felléptek a villanegyedet a gyors haszonért kiárusítani, beépítésekkel túlszűfolni akaró emberekkel és cégekkel szemben. Feladatául tűzte ki az egyesület a városrész történetének feldolgozását, jelesebb házainak fényképen való megörökítését, a városrészt érintő dokumentumok, könyvek, iratok gyűjtését és ezek publikálását.

A polgári kör első tiszteletbeli elnöke Zenthe Ferenc színművész, elnöke Győrffy Miklós újságíró, ügyvezető elnöke Buza Péter várostörténész és újságíró volt. A klubösszejeveteleket az Uzsoki utca 57. szám alatti Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban tartották, az egyesületi nap hétfőn délután volt.

Az 1992-es esztendőben volt Herminamező 150 éves. Polgári körünk érdekes programokkal ünnepelte az évfordulót. A kerületről szóló reprezentatív fotó és dokumentum kiállításunkat a Mezőgazdasági Múzeum barokk termében rendeztük meg. Tárlatunk számos látogatót vonzott, nagy sikere és kedvező visszhangja volt.

Ugyanakkor a Herminamező legrégebbi – a Bethesda kórház területén lévő –, egykor Bartl János kávésnak a Hild József tervei szerint épült nyaralószállóján emléktáblát állítottunk. A vörösbarna színű márvány-

tábla a városrész első polgárának, az idegenből jött, s a fővárosban ott-hont, munkát talált híres kávé emlékéét őrzi. A táblát Antal Sándor szobrászművész, egyesületünk tagja készítette, ezzel a felirattal: „*Bartl János 1796–1870. Kávé, Az Angol Kiránynéhoz címzett vendégfogadó bér-
lője, 1842-ben vásárolta meg, s bővítette emelettel ezt az épületet, Her-
minamező első, ma is álló házát, amelyben negyedszázadon át műkö-
dött híres nyaralószállója. Herminamező első polgárának emlékére, vá-
rosrészünk születésének 150. évfordulóján állította ezt a táblát Hermina-
mező Polgári Köre 1992.*” Felavatásakor a műsort a Szent István Zene-
iskola Tücsök zenekara szolgáltatta. Az emléktáblát minden év május el-
ső vasárnapján, kis ünnepség keretében koszorúzzuk meg.

Az emléktábla avató évében ugyanitt – felelevenítve a májusi Bethes-
da-kerti virágkiállítás hagyományát – a kerületben működő kertészeti
szakközépiskolával közösen virágkiállítást és vásárt rendeztünk. Ebben
az évben jelent meg első helytörténeti munkánk is.

A zuglói Herminamező József nádor lányának, Hermina főhercegnő-
nek nevét viseli. Első kiadványunkként reprint kiadásban adtuk ki a ma
már könyvritkaságnak számító, dr. Schoen Arnold által írt, 1937-ben
kiadott Hermina főhercegnő budapesti emlékkápolnája című kis füze-
tét. A kápolna és a Városligetet övező patinás szép út a Habsburg csa-
lád talán egyetlen magyarok által fenntartás nélkül tisztelt tagjának, Jó-
zsef nádornak, Pest város újjáalkotójának 1842-ben fiatalon elhunyt lá-
nya, Hermina főhercegnő nevét viseli. A kápolnát a hű, és a nádor gyá-
szában osztozni kívánó pesti polgárok a szeretett főhercegnő nevének
megörökítésére szánták. A Városerdő magaslatán, Hild József tervei
alapján 1842–1854 között reneszánsz és gótikus elemeket vegyítő stí-
lusban megépült kápolna Zugló legrégebb műemlék temploma, s egy-
ben ilyen épülete, melynek 1856. szeptember 8-i felszentelésén Liszt
Ferenc vezényelte az erre az alkalomra írt miséjét.

Az örömnap megörökítésére emlékérem is készült, egyik oldalán a
befejezett kápolna, a másik oldalán Szűz Mária reliefjével. A ritkaság-
nak számító érméről a Nemzeti Múzeumban lévő eredeti után félszáz
példányban másolatot készítettünk, egyesületi tagjaink számára és
ajándékozás céljára.

A kápolna 1865–66-ban készült orgonája, melyen pesti tartózkodá-
sakor Liszt Ferenc is többször játszott, az idők folyamán igen rossz álla-

potba került, restaurálásra szorult. Helyreállítását a Herminamező Polgári Köre szervezte, a Szent Lélek Plébánia támogatásával. Motorja a Drezdai Hangszermúzeum ajándéka, a restaurálást a zuglói Aquincum Orgonaépítő és Hangszerész Kft. végezte. A megújított orgona felszen- telését 1997. május 18-án, pünkösd vasárnapján, Spányi Antal, az Esz- tergom-Budapesti Főegyházmegye helynöke végezte, melyet stílszerű- en orgonahangverseny követett.

Második helytörténeti kiadványunk szintén 1992-ben jelent meg (Buza Péter: Herminamező – Fejezetek egy városrész történetéből; 125 oldalas, képekkel illusztrálva). Herminamező határai: a Városligetet ha- tároló Hermina út, a Thököly út, Nagy Lajos király útja, Teleki Blanka út, a körvasút, majd a Kacsóh Pongrác út. Ebből a kismonográfiából az olvasók megtudhatták, kik építették és milyen célra az itteni épületeket, kik lakták, vagy milyen korábbi épület állt ott. Megismerhetjük azoknak a hírességeknek életútját, pályáját is, akik a városrész alapító polgárai, első lakói, majd később felvirágoztatói voltak.

A fentiekén kívül még számos érdekes program megvalósításán dol- goztunk. Kitüntetést is alapítottunk! A „Herminamezőért” emléklaket- tet első ízben 1993-ban adtuk át. Emléklakettet kaptak aktív tagjaink: Fodor Béla, Kovács Gyula, Lett Miklós, B. Szabó László. Változott klubhelyiségünk címe is. Egyesületünk a Hermina út 3. szám alatti, egykori Úttörőházban kapott otthont. Összejöveleink továbbra is a hétfői nap délutánjain voltak. A zuglói önkormányzat is támogatta te- vékenységünket. Egyesületünk munkája leginkább a helytörténeti munka felé fordult. 8–10 tagú helytörténeti csoportunk aktívan dolgo- zott Zugló múltjának feltárásában. Gyűjtöttük a történetével foglalkozó könyveket, újságcikkeket, a régi házak fényképeit, melyeket újabbakkal egészítettünk ki. Különösen B. Szabó László tagtársunk fényképei gyar- apították gyűjteményünket, melynek száma a kétezret is meghaladta, s használatát mutatókkal ellátott katalógus tette könnyebbé.

Dokumentumgyűjteményünk gyarapítására megvásároltuk Zugló el- ső helytörténészének, Szabó Bendegúznak (1905–1991) hátrahagyott, közel 900 darabos diafilmgyűjteményét, amelyet az 1941 és 1986 kö- zött készített egyszerű kis fényképezőgéppel Zugló nevezetes, főleg a lebontásra ítélt házairól. Ezeket a képeket idő és hely szerint rendsze- rezte, képenként szöveget is írt hozzá. Iskolákban, cserkészcsapatoknál

és más érdeklődők előtt le is vetítette – Szabó Bendegúznak Zuglói séták címmel könyve is jelent meg.

Egyesületünk is számos alkalommal rendezett ezekből a képekből vetített képes előadást, B. Szabó László közreműködésével, nagy közönség-sikerrel. Közös rendezvényeket is tartottunk az Alsórákosi Közművelődési Egyesülettel (pl. Kávéházi randevú, Jótékony női Mikulások, az erdélyi magyar falvak részére könyvgyűjtés stb.). Munkánkat az önkormányzat is értékelte és egyesületünket a „Zuglóért” emlékéremmel tüntette ki.

Kezdeményeztük a Martinovics-per védőügyvédje, T. Horváth Jakab Városligetben lévő „Fuit” feliratú sírkövének, mint emlékhelynek, hűsvét vasárnapján való megkoszorúzását. Ez a kis ünnepség mára már hagyománnyá vált, és egyben a főváros legnagyobb közparkjának, a Városligetnek egész napos szezonnyitó rendezvénysorozata szerves részévé lett. A rendezvénybe Zugló Önkormányzata, a Városligeti Köztársaság, a Budapesti Városvédő Egyesület és Budapest Főváros Önkormányzata is bekapcsolódott.

T. Horváth Jakab, aki jelentős vagyonát jótéteményekre fordította, jótékony célokra hagyta, úgy rendelkezett, hogy a Városligetben temessék el, sírját csak a Fuit (Volt) felirat jelölje. 1806-ban bekövetkezett halála után utolsó kívánságát teljesítették. A Zitterbarth Mátyás kőműves által épített sírkamrájában 1809-től alussza örök álmát. A sírkövet azonban a millenniumi kiállítás idején eltávolították – a sírkő az ott épült pavilonokat, valamint a látogatók hangulatát zavarta volna –, majd az ünnepségek után visszaállították, de pontos helyére már nem emlékeztek. 1995-ben Búza Péter vezetésével, a Herminező Polgári Kör szervezésében az Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet tudományos munkatársai kutatták fel a kripta pontos helyét, és az Antal Sándor kőszobrász tagtársunk által újjáfaragott sírkövet a sírkamra fölé állították. A sírkő felirata: *„Egy 1809-ben elhunyt [téves, mert 1806-ban] s magát megnevezni nem akaró pesti ügyvéd sírja, ki végrendeletében Pest városának hagyományt juttatott azzal a kéréssel, hogy a Városligetbe temessék el és sírkövére csupán egy szót véssenek: »FUIT« – Volt”*. A sír történetéről, a kripta helyének felleléséről és feltárásáról 1996-ban külön füzet is megjelent, Buza Péternek köszönhetően.

Zugló alapításának hatvanadik évfordulója 1995-ben volt. Helytörténeti csoportunk erre az alkalomra összeállította Hatvan éves a XIV. kerületi eljárárság – Zugló városrészeinek történelmi kalauza című munkát. Zugló városrészeinek (Alsórákos, Herminamező, Istvánmező, Kiszugló, Nagyzugló, Törökőr és Városliget) történetét, jelenlegi állapotát egy-egy munkatársunk írta, a kötet szerkesztését Bogdány Miklósné végezte el.

Az évfordulóra a XIV. kerületi Önkormányzat Pétervárad utca 2. szám alatti épületének bejáratánál díszes kerettel ellátott emléktáblát helyeztünk el, melynek alkotója Antal Sándor szobrászmester tagtársunk volt. Az emléktáblán ezt olvashatjuk: *„60 éve, 1935. október 1-jén a Székesfőváros közigazgatásáról szóló 30/XVIII. törvénycikk rendelkezéseinek megfelelően itt kezdte meg működését Budapest XIV. kerületének, a későbbi Zuglónak – akkor Rákosvárosnak – eljárársága. Kerületünk születésének évfordulóján állította ezt a táblát 1995. október 1-jén Budapest-Zugló önkormányzatának támogatásával Herminamező Polgári Köre.”*

Helytörténeti adatgyűjtő munkánk nagy lendületet vett, amikor az önkormányzat által adott számítógéppel kezdtük feldolgozni adatainkat. Minden eddig gyűjtött adatunk számítógépre került. A legjobbnak mutatkozott a lexikonszerű, címszavak szerinti feldolgozás, betűnként külön fájlban (a régi típusú gépeken lehetetlen ill. nagyon időigényes volt a sokszáz oldalas adattár mozgatása) elhelyezve.

Tagtársaink tájékoztatására egy egyesületi, belső használatra szánt, havonta megjelenő lapot készítettünk. Az első szám 1996 januárjában jelent meg, négy oldalon, negyedréti méretben, képekkel illusztrálva, Zuglói Emlékek címmel. Ez a kiadvány hosszabb cikkek közlésére nem volt alkalmas. Részben ezért, részben a kellő érdeklődés hiánya és a terjesztés problémái miatt az 5. szám után megszüntettük.

Számítógépes adatfeldolgozásunk eredményeként egymás után jelentek meg a „Zuglói Füzetek” sorozatban kiadványaink. Tömegközlekedésünk történetéről Békássy Csaba írt. Füzetében nagy részletességgel ismerteti az 1800-as évek közepétől megindult omnibusz járatoktól, a lóvasúton keresztül egészen a mai idők közlekedéséig tartó fejlődést. A monográfiának is nevezhető tanulmány az adatok olyan nagy tömegével ismerteti meg az olvasót, hogy az nem is olvasmánynak, hanem

lexikonnak tekintheti a füzetet. A közlekedés mellett a forgalmat zavaró vasúti töltések, sorompók akadályáról és az ezeket megszüntető aluljárók és felüljáró hidak szerepéről is olvashatunk nála. Megemlíti a következő évek terveit is. Füzete végén egy kronológia segíti az olvasót, amely az 1846-os évektől 1995-ig történt közlekedési eseményeket foglalja időrendbe.

1996-ban jelent meg Buza Péter már említett írása, a FUIT – Egy sír regénye című füzetünk, amely a sírkő történetét és feltárásának mozzanatait örökíti meg. Ebben az évben Lett Miklós összeállításában Zugló szobrai és emléktáblái címen is jelent meg képekkel illusztrált füzetünk. A kerület emlékművei a zuglói városrészek, és helyük szerint vannak csoportosítva. A füzetben, kis terjedelme miatt, csak az emlékművek műszaki adatai, feliratai szerepelnek, történetükről nagyon röviden emlékezik meg szerzője. Viszont használatát mutatók segítik: elhelyezés szerinti (utca, házszám); szobrásszok és építészok stb. névjegyzéke; a szobor elnevezése szerinti.

Életrajzi sorozatunk első füzeteként 1997-ben megjelentettük B. Szabó Lászlónak Egy tudós történész portréja című anyagát. Különös hangulatot ad a műnek az, hogy a szerző saját édesapjának életét ismerteti. Bártfai Szabó László (1880–1964) történész, bölcsészdoktor, tanár 1924-től a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában dolgozott. A füzet végén lévő bibliográfia a történész irodalmi munkásságát ismerteti. Fő munkaterülete az ősnymtatványok és a régi magyar könyvek feldolgozása volt. Család- és helytörténettel is foglalkozott, egy jelentős forráskiadványt állított össze Pest megye és a Széchenyi család történetéről.

Számítógépes adatfeldolgozásunk lehetőségével ismét felmerült, hogy kutatómunkánkat füzet sorozat formában publikáljuk. Az A/5-ös méretű, mintegy nyolcvan oldalas füzetformát találtuk megfelelőnek, ahol hosszabb cikkeket és képeket is közölhetünk. Azt a célt tűztük ki, hogy ezekben a füzetekben a helytörténeti csoportunk eredményein kívül Zugló történetéhez kapcsolódó, a városrészt leíró könyvek részleteit, tanulmányait, újságcikkek szövegét is megőrökítjük. Ezzel az amatőr helytörténeti kutatóknak – így magunknak is – kívántunk segíteni.

Köztudott, hogy a régebbi forrásanyagok nehezen hozzáférhetők. Állományvédelmi okból a szakkönyvtárak nem adják ki a dokumentum-

anyagaikat. A kutatók bizonyára sokszor tapasztalták, hogy megszokott könyvtáraikban a keresett szakkönyveket, folyóiratokat, újságcikkeket nem mindig tudják megkapni, szerencsés esetben csak helyben olvasásra. A szakkönyvtárak felkeresése időigényes, az anyag védelme miatt csak a szemrontó mikrofilm-leolvasón, számítógép ernyőjén tanulmányozhatjuk a kikért anyagot, fénymásolatok készítését viszont nem minden könyvtár vállalja. A kutatómunka tehát idő- és pénzigényes. Ezt a munkát kívántuk megtakarítani helytörténeti kutatóinknak. Egy távolabbi cél is lebegett a szemünk előtt: alapanyagot adni Zuglói későbbi monografikus feldolgozásához.

1998 augusztusától Zuglói Helytörténeti Műhely címmel füzet sorozatot indítottunk. A kiadvány szerkesztését és a technikai előállítást saját magunk végeztük. Megjelenését évente négy alkalomra terveztük. A füzetek kereskedelmi forgalomba nem kerültek, de a kerület könyvtárai megkapták, tehát az ott olvasó helytörténeti kutatóknak is segítségére volt.

Nemcsak a múltban kiadott – forrásmunkának számító – anyagot közöltük, hanem szükségesnek tartottuk az aktuális eseményeket tartalmazó újságcikkeket, a rendezvényekről szóló beszámolókat is megörökíteni. A füzetekben felhalmozott anyagok közötti eligazodást az időnként kiadott repertóriumunk segíti. Füzet sorozatunk nagy sikert aratott, célját jól teljesítette. A 2007. év végéig 48 füzet jelent meg, közel 3800 oldalon. A füzetek szerkesztője és technikai előállítója Lett Miklós volt, munkatársai közül ki kell emelni Szuchovszky Ilonát és Póth Bélát.

Adatgyűjtésünk lehetővé tette 1998 őszén a nagy sikert arató Zuglói lexikon kiadását. Kiadványunk a helytörténeti csoportunk munkája, bár egyes fejezeteket szakemberek írták. Szerkesztését Fodor Béla végezte. A lexikon főleg Zuglói történetére vonatkozó adatokat közöl, a személyekről csak keveset. Szócikkeink és képeink kiválasztásánál az alapelv az volt, hogy lehetőleg ne a mai, hanem a városrész régi állapotát mutassuk be. Azt gondoltuk, hogy ez érdekesebb és használhatóbb az olvasóink számára. Az archív képek forrása – a saját anyagunkon kívül – a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest Gyűjteménye és a Budapesti Történeti Múzeum Kiscelli Múzeumának Fényképgyűjteménye volt. Zuglói Önkormányzata és a Budapesti Egyesítési Emlékbizottság támogatásával jelenhetett meg lexikonunk, a főváros egyesí-

tésének 125-ik évfordulóján, a Dinasztia Kiadó kivitelezésében. Terjedelme 239 oldal volt, Zugló történetének angol és német nyelvű összefoglalójával. Kötetünket 2003-ban második kiadásban ismét meg kellett jelentetni, de már ez is elfogyott.

Életrajzi sorozatunkat B. Szabó Lászlótól A két Lohr című füzettel folytattuk. Az 1999-ben megjelent biográfia az idősebb Lohr Ferenc templomfestő (1871–1946) és fia, a hangmérnök dr. Lohr Ferenc (1904–1994) életével foglalkozik. Kiadványunk érdekessége, hogy szerzője a Lohr-család Gyarmat utcai lakásának szomszédságában lakott, hozzájuk baráti szálak fűzték.

A 2001-ben megjelent kiadványunkat Fodor Béla írta és szerkesztette, a Hősök tere Képes tértörténet című reprezentatív, színes albumot. A külföldi turistákra gondolva kétnyelvű kötet bal oldalán magyar, a jobb oldalán német nyelvű szöveget olvashatunk. Számos archív képanyag mutatja be az 1932-ben Hősök terének elnevezett tér állapotának változásait, a nagy egyházi és politikai események színhelyét. Kitűnő képekkel ismerteti az ezredéves emlékművet, a király- és vezérszobrokat, és emléktábláit. Az album a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest Gyűjteménye és egyesületünk közös kiadványa. Szintén 2001-ben jelent meg a Zugló templomai és történelmi egyházai, a Zuglói füzetek sorozatunk újabb kiadványaként. A templomokról és egyházak történetéről gyűjtött adatainkat tettük közzé ebben a füzetben, ismertelve a jelenlegi és a megszűnt létesítményeket is.

Ugyancsak anyaggyűjtésünk feldolgozásaként adtuk ki 2002-ben Épített örökségünk című kiadványunkat. E füzetünkben a kerület azon épületeit soroljuk fel, az utcanevekhez kapcsolva, melyeket fővárosi védelem alá kívánunk helyeztetni. Kereken száz épület tervezőjéről, építészéről, műszaki leírásáról és volt tulajdonosairól kaphat tájékoztatást az érdeklődő olvasó.

Zugló Önkormányzata hetvenéves évfordulójára, 2005-ben, megjelentettük Palasik Mária Zugló című könyvét. A 171 oldalas, illusztrált könyv a kerület múltját és jelenét is ismerteti, sok adattal és statisztikával. A könyv végén angol nyelvű összefoglaló van.

A helytörténeti munkán kívül egyesületünknek természetesen másirányú működése is volt. 2001-ben, a kerületben működő többi civil szervezet bevonásával „Bartl János-díjat” létesítettünk. Ez a kerület-

ben tevékenykedő olyan magánszemélynek adható, aki munkaköri kötelességein túlmenően, ellenszolgáltatás nélkül Zuglóért, az ott élő emberekért évek óta a lakosság széles körében elismerést kiváltó tevékenységet fejt ki. A díj odaítéléséhez a szervezetek delegáltjaiból kuratórium alakult, mely dönt a díjazott személyéről.

Új lehetőségek nyíltak előttünk, amikor 2004. október 15-én – ünnepélyes keretek között – klubhelyiségül kaptuk az Uzsoki utca 57. tetőtérét, a Cserepesház keretében működő Kassák Klubbal együtt. Az új közösségi ház helytörténeti műhely, előadások, színház és közösségi foglalkozások rendezésére alkalmas. Itt kívánjuk megalapítani a Zuglói Helytörténeti Múzeumot, mindkét létesítmény szoros együttműködésével. Ehhez az első alapokat adta az adat-, könyv-, kép- és diafilmgyűjteményünk közös felhasználása.

Új klubhelyiségünk alkalmas előadások tartására. Évente négy alkalommal rendeztünk különböző témákból beszélgetéseket ismertebb zuglói személyekkel (Költészet napja, néprajzi előadások, Herminamező építészete problémái, Zugló zöldterületének megvédése stb.).

Egyesületünk első kiállítását 2005. május 4-én nyitottuk meg Zugló Anno... címmel. Kiállításunk anyaga a régi Zuglót reprezentálja a századforduló egykori levelezőlapjain. A kiállított képeslapokat a bemutatás időszakára magánszemélyektől és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest Gyűjteményéből kölcsönöztük. A legszebb levelezőlapokról készült reprintnyomatok a kiállításon megvásárolhatók voltak.

Helytörténeti csoportunk 2005-től kezdve felvette – a család hozzájárulásával – Zugló első helytörténetésének nevét. Így ezután Herminamező Polgári Köre Szabó Bendegúz helytörténeti csoportja néven működünk, és kiadványokat szerkesztünk. A névfelvétel aktualitását Szabó Bendegúz 1905. november 24-i, száz évvel korábbi születése adta.

Helytörténeti csoportunk a Vörös Emese által vezetett Zuglói Helytörténeti Műhellyel – nem tévesztendő össze az ugyanilyen néven megjelenő füzetorozatunkkal – szorosan együttműködve számos kiállítás rendezésében vett részt (Bolgárkertészek Zuglóban, Moldvai csángók, Iskolatörténeti kiállítás I–II–III–IV.). Diafilm gyűjteményünk, melynek minősége az idők folyamán egyre romlott, digitális feldolgozásra került, képgyűjteményünk szakszerű leltározása is folyamatban van.

2006. április 8-án ünnepélyes külsőségek között, emléktáblával jelöltük meg Latinovits Zoltán szülőhelyét a Gundel étterem külső falán. A táblát tagtársunk, Antal Sándor kőfaragóművész készítette az következő felírral: „*Latinovits Zoltán 1931–1976. A színjátszás legendás alakja. Állította a Herminamező Polgári Köre. Alapítva 1990. 2005.*”

Idén, 2007-ben tervbe vettük Zugló szobrai bemutató füzetünk reprezentatív kivitelű új kiadását, mivel a füzet elfogyott. Tovább folytatjuk a már hagyománnyá vált különböző rendezvényeinken (Városligeti szezonnyitó, Bartl-emléktábla koszorúzása) kívül Zugló történetének feldolgozását, eredményeink publikálását, kiállítások és előadások szervezését. A városvédő értékőrzés mellett folyamatosan gyűjtjük a kerületi muzeális anyagokat, amelyek az önkormányzat helytörténeti gyűjteményében (Zuglói Helytörténeti Műhely) kerülnek majd bemutatásra.

Reméljük, hogy munkánkkal növeljük a Zugló iránt érdeklődők számát, segítséget nyújtunk a kerület történetét kutatóknak, megszerettettük az ifjúsággal a helytörténeti munkát, s erősítjük a lokálpatriotizmust.

Herminamező Polgári Köre kiadványaiból

Schoen Arnold: Hermina főhercegnő budapesti kápolnája. Bp. 1992. 28p. (Az 1937-es kiadás reprintje.)

Buza Péter: Herminamező – Fejezetek egy városrész történetéből. Bp. 1992. 125 p.

Hatvan éves a XIV. kerületi előjáróság – Zugló városrészeinek történelmi kalauza. Szerk. Bogdány Miklósné. Bp. 1995. 151 p.

Lett Miklós: Zugló szobrai és emléktáblái. Bp. 1996. 80 p. (Zuglói füzetek.)

B. Szabó László: Bártfai Szabó László – Egy tudós történész portréja. Bp. 1997. 24 p. (Zuglói füzetek.)

Zuglói lexikon. Szerk. Fodor Béla. Bp. 1998. 229 p. (2. kiadás: 2003.)

B. Szabó László: A két Lohr. Szerk. Buza Péter. Bp. 1999. 28 p. (Zuglói füzetek.)

Fodor Béla: Hősök tere. Képes tértörténet. – Illustrierte Geschichte eines Platzes. Bp. 2001. 59 p.

Zugló templomai és történelmi egyházai. Szerk. Békássy Csaba, Borbély Lajos, Buza Péter et al. Bp. 2001. 63 p. (Zuglói füzetek.)

Épített örökségünk. Szerk. Békássy Csaba, Buza Péter, Fodor Béla et al. Bp. 2002. 43 p. (Zuglói füzetek.)

Palasik Mária: Zugló. Hetvenéves Budapest XIV. kerülete. Bp. 2005. 171 p.